

Arrest

nr. 55 105 van 28 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. VAN KELST en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig van Benin-city (Edo-state). In 2006 werd u door een vriend gedwongen lid te worden van de Black Axe, een gewelddadig genootschap in Nigeria. U werd een hele nacht mishandeld en moest een eed van trouw zweren aan de beweging. In het begin ging u naar meetings van de groep maar toen u er vernam met wat voor gewelddadige activiteiten ze bezig waren, besloot u dat u daar niet aan wou meedoen. U weigerde hen nog te vervoegen en deel te nemen aan activiteiten. De leden uit uw buurt kwamen u echter regelmatig opzoeken en bedreigden u. U mocht de beweging immers niet meer verlaten eens u lid was geworden. Op 31 december 2008 werd u door leden van de Black Axe aangevallen omdat u weigerde deel uit te maken van hun groep. Ook hierna bleef men u verder bedreigen. Omdat u in 2010 zeker was dat men u zou vermoorden,

besloot u met een ander lid dat de groep wou verlaten, het land te ontvluchten. U reisde naar België waar u op 14 april 2010 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Immers, vooreerst slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u werkelijk door leden van de Black Axe vervolgd wordt omdat u hun beweging wou verlaten. Uw verklaringen in dat verband bevatten immers teveel inconsistenties.

Zo is het vooreerst merkwaardig dat u verklaarde een hele nacht geïntroduceerd te zijn tot de beweging en meermaals naar meetings te zijn geweest, maar er geen idee van hebt wie de leider van de Black Axe-beweging is, ook niet in uw eigen afdeling (zie gehoor CGVS, p.4, 5).

Bovendien verklaarde u dat de leden van Black Axe steeds met u wilden vechten wanneer ze u zagen (zie gehoor CGVS, p.5), maar verklaarde u verder tijdens het gehoor dat u eigenlijk slechts éénmaal werd aangevallen door hen (zie gehoor CGVS, p.6). Ook wanneer ingegaan wordt op de precieze inhoud van de constante bedreigingen die u aanhaalt, verklaart u dat ze zegden dat u moest blijven en echt lid moest worden (zie gehoor CGVS, p.6), wat op zich geen echte bedreiging is aangezien ze duidelijk geen straf of wraak vermeldde. Wanneer u gevraagd wordt wat er zou gebeuren indien u hun vraag niet zou beantwoorden, verklaart u dat u zeker weet dat u zal gedood worden (zie gehoor CGVS, p.6). Op de vraag hoe u dat weet, antwoordt u dan weer dat u dat weet omdat u lid bent en u dus weet wat ze doen (zie gehoor CGVS, p.6), wat merkwaardig is aangezien u eerder verklaarde dat u zelf met hen niks gedaan hebt (zie gehoor CGVS, p.5). Bovendien is het dan ook merkwaardig dat ze gedurende 4 jaar lang het hielden bij één aanval en verder enkel bleven zeggen dat u hen diende te vervoegen.

Ook uw verklaring dat u overal in Benin en in andere steden in Nigeria zou herkend worden als Black Axe-lid is merkwaardig. Immers, enerzijds verklaart u dat u door de Black Axe leden zou herkend worden (zie gehoor CGVS, p.5), maar anderzijds verklaarde u dat u er bijna niemand kent (buiten enkele leden uit uw buurt) omdat u hen niet wou kennen en niet wou deelnemen aan hun activiteiten (zie gehoor CGVS, p.5). Ook verklaart u dat er duizenden Black Axe-leden zijn in Benin alleen al (zie gehoor CGVS, p.5), wat het toch wel heel merkwaardig maakt dat alle leden elkaar zouden kennen, laat staan herkennen als Black Axe lid.

Verder kan ook opgemerkt worden dat het alvast heel merkwaardig is dat uw 'vriend' (O.), van wie u merkwaardig genoeg de achternaam niet kent, u niet eerst gewoon heeft voorgesteld de beweging te vervoegen, alvorens u hiertoe te dwingen (zie gehoor CGVS, p.3). U verklaart ook niet te weten waarom uw 'vriend' dat deed (zie gehoor CGVS, p.3) wat merkwaardig is aangezien mag aangenomen worden dat u hierover met hem, als zijnde uw 'vriend', zou gepraat hebben.

Verder is het opmerkelijk dat u met niemand zou gesproken hebben over wat u overkomen is (zie gehoor CGVS, p.4). U haalt de geheimhoudingsplicht van de beweging aan als reden hiervoor (zie gehoor CGVS, p.4) maar hierbij dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u zich daar dan wel aan wou houden, terwijl u wel bleef weigeren deel te nemen aan activiteiten, wat ook een eis van de beweging was. Bovendien verklaarde u zelf dat die geheimhouding er was omdat de leden van de Black Axe vreesden anders in de gevangenis terecht te zullen komen en zelf gedood te zullen worden (zie gehoor CGVS, p.4), wat toch wijst op een mogelijke vervolging van de bendes. U stelt echter zelf niet naar de politie te zijn gegaan omdat sommige politieleiden zelf lid zijn en omdat de politie toch niets kan doen (zie gehoor CGVS, p.5). Ook hier zijn uw verklaringen dus verder inconsistent.

Al deze inconsistenties in uw verklaringen laten toe geen geloof meer te hechten aan uw beweerdde vervolging door de Black Axe beweging.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt bovendien geen enkel document voor dat uw identiteit, reisweg of asielrelaas ondersteunt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling wordt in een eerste middel de schending van de materiële motiveringsverplichting en van het zorgvuldigheidsbeginsel opgeworpen.

Verzoeker verklaart dat de opgeworpen inconsistenties verklaard kunnen worden.

Hij kent wel degelijk zijn eigen leider bij voornaam doch niet bij achternaam. Er zijn verschillende leiders aan de top van de Black Axe beweging zodat hij met reden en naar waarheid verklaart de naam van de leider van de Black Axe beweging niet te kennen.

Verzoeker betoogt dat hij steeds mondeling bedreigd is en uiteindelijk ook daadwerkelijk werd aangevallen. Na deze aanval is hij weggevlucht en kon hij dus ook maar één keer worden aangevallen. Er kan hem bezwaarlijk ten kwade worden geduid niet te zijn gevlucht zolang mondelinge bedreigingen werden geformuleerd en daadwerkelijk te zijn gevlucht zodra hij werd aangevallen.

De activiteiten van de beweging zijn welbekend en zij schuwen het geweld niet, ook opzichts de leden van de beweging waarvan de getrouwheid ter discussie staat. Het kan hem niet aangerekend worden dat hij in de kwetsbare periode mondeling bedreigd werd en het uiteindelijk tot één aanval gekomen is waarna hij gevlucht is. Het staat niet ter discussie dat hij werd aangevallen.

Verzoeker betoogt dat het niet inconsistent is dat hij enerzijds slechts enkele leden uit zijn buurt zou kennen en anderzijds in andere steden in Nigeria zou herkend worden als Black Axe lid. Door zijn houding was hij *persona non grata* geworden en wordt hij, ook in andere delen van het land, gezocht door de leden. Deze beweging beschikt over moderne communicatiemiddelen waarbij alle andere afdelingen op de hoogte zijn van het feit dat hij gezocht wordt.

Verzoeker werpt op dat het begrip 'vriend' niet dezelfde waarde heeft als diegene die gangbaar is in de Belgische samenleving. Van zodra je elkaar bij de voornaam kent, ben je een vriend. Ook O. kent de achternaam van verzoeker niet.

Verzoeker verklaart betreffende de geheimhoudingsplicht dat het evident is dat hij, wetende met welke praktijken de Black Axe beweging zich inlaat, angst heeft voor zijn lichamelijke integriteit en leven.

Hij poneert dat het geen inconsistentie is dat hij niet naar de politie is gegaan omdat sommige politieleiden ook lid zijn van de Black Axe beweging en hij op voorhand niet kan weten welke politieagent zijn klacht zal behandelen. Het is niet omdat bepaalde leden vervolgd worden dat er geen sprake kan zijn van corruptie bij de politiediensten die verzoeker ervan weerhoudt klacht neer te leggen in handen van de politiediensten.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit, reisweg en asielrelaas, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Uit het gehoorverslag van 7 oktober 2010 blijkt dat verzoeker (i) onwetend is waarom een vriend hem dwong lid te worden (ii) de volledige naam niet kent van de vriend die hem dwong toe te treden (iii) de leider(s) niet kan benoemen (iv) de naam van de leider in Benin-city, zijn woonplaats, niet kent. Verzoeker verklaart tevens dat er in Benin-city "duizenden" leden zijn, hetgeen niet blijkt uit de door hem bijgebrachte landeninformatie (administratief dossier, stuk 3). Dezelfde landeninformatie (zie artikel "Neo Black Movement of Africa") maakt ook melding van een voorzitter en zonale leiders van de organisatie, alsook van een 'National Public Relations Officer' zodat het des te ongeloofwaardiger is dat verzoeker geen leidende figuren kan benoemen indien hij daadwerkelijk sinds 2006 lid was. Verzoeker verklaarde tevens vier jaar lid te zijn geweest, doch op de vraag "Wat met hen gedaan?" verklaarde hij "Niks" (administratief dossier, stuk 4, p.5) zodat het des te merkwaardiger is dat hij, die aan niets deelnam,

daarenboven nog incoherente verklaringen aflegt door enerzijds te stellen *“Ze kwamen steeds langs. Elke keer ze me zagen wilden ze met me vechten”* terwijl hij anderzijds slechts melding maakt van één bedreiging, *in casu* op 31 december 2008 (*ibid.*). Waar verzoeker tijdens het gehoor verklaarde dat hij niet naar de politie kon gaan om bescherming te bekomen omdat *“Meesten van hen zijn ook lid en geven munitie aan die jongens die vechten”* (*ibid.*, p.4) dient te worden opgemerkt dat dit niet blijkt uit de voormelde landeninformatie.

Verzoeker maakt derhalve niet geloofwaardig lid te zijn geweest de Black Axe sinds 2006 noch omwille van dit vermeende lidmaatschap een gegronde vrees voor vervolging te hebben.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

3.1. Aangaande de weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut voert verzoeker in een tweede middel de schending aan van de formele motiveringsverplichting.

Verzoeker betoogt dat er dienaangaande geen overweging werd opgenomen.

3.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS